

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ГЕОДЕЗІЇ, КАРТОГРАФІЇ ТА КАДАСТРУ

Держгеокадастр

вул. Народного Ополчення, 3, м. Київ, 03151, тел. 249-96-75, факс 249-96-70

land@land.gov.ua

№ _____ На _____ від _____

Головні управління Держгеокадастру
в областях і м. Києві

Про погодженням меж земельної ділянки із суміжними власниками та землекористувачами

Відповідно до пункту 1 Положення про Державну службу геодезії, картографії та кадастру (далі – Держгеокадастр), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14.01.2015 № 15 (далі – Положення), Держгеокадастр є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику, зокрема, у сфері земельних відносин.

Згідно з підпунктом 53 пункту 4 Положення, Держгеокадастр надає роз'яснення з питань, що належать до його компетенції.

Узагальнення практики погодження, державної експертизи та затвердження документації із землеустрою засвідчує, що одними з найбільш поширених зауважень (вимог, пропозицій) до документації є зауваження, пов'язані із погодженням меж земельної ділянки із суміжними власниками та землекористувачами.

Відповідно до частини другої статті 198 Земельного кодексу України, кадастрова зйомка включає погодження меж земельної ділянки з суміжними власниками землі та землекористувачами. Водночас, передбачені Законом України «Про землеустрій» види документації із землеустрою не включають до свого складу матеріалів кадастрової зйомки. При цьому до складу деяких видів документації із землеустрою включається акт приймання-передачі межових знаків на зберігання, форма якого, відповідно до наказу Державного комітету України із земельних ресурсів від 18 травня 2010 року № 376, передбачає підписання власниками (користувачами) суміжних земельних ділянок. З огляду на викладене, відмова у погодженні, затвердженні документації із землеустрою, її негативна оцінка або повернення на доопрацювання при проведенні державної експертизи з посиланням на статтю 198 Земельного кодексу України не відповідає чинному законодавству.

Крім того, відповідно до пункту 2.1 Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18 травня 2010 року № 376, встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) відбувається на підставі вже затвердженої документації із землеустрою. До затвердження документації із землеустрою відсутні правові підстави для закріплення меж земельної ділянки в натурі межовими знаками та передачі таких знаків на зберігання землекористувачу. Таким чином, перевірка ділянки в натурі (на місцевості)

ДЕРЖГЕОКАДАСТР
22-28-0.211-12818/2-20 від 04.12.2020

на стадіях, що передують затвердженню документації, не ґрунтується на вимогах чинного законодавства.

Відповідно до пункту 3.8 Інструкції про встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), затвердженої наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 18 травня 2010 року № 376, межові знаки не встановлюються «у спільних поворотних точках меж суміжних земельних ділянок, на яких раніше встановлено межові знаки. У такому випадку раніше встановлений межовий знак використовується для опису кожної суміжної земельної ділянки (суміжних земельних ділянок) у складі відповідної документації із землеустрою». Виходячи із наведеного, у разі, якщо межа суміжної земельної ділянки проходить по раніше встановленій (відновленій) межі в натурі (на місцевості) – погодження меж власниками та землекористувачами такої земельної ділянки не вимагається.

Звертаємо увагу, що листи Держгеокадастру не є нормативно-правовими актами, а мають лише інформативний характер і не встановлюють правових норм.

Перший заступник Голови

Анатолій МІРОШНИЧЕНКО

